בס"ד

פרשת זכור חלק כ"א

א

Question of the מגן אברהם:

Why do we read פרשת זכור and not other זכירות?

(מתן תורה, שבת, מרים, מעשה העגל)

His answer:

"מתן תורה יש לנו חג עצרת, והוא הדין שבת ומעשה מרים ומעשה העגל לא תיקנו מפני שהיא גנותן של ישראל "

This answer is not enough לכאורה because for זכירת עמלק we have פורים.

What is more special about זכירת עמלק over the other זכירות That only this one got a special קריאה בתורה?

לכאורה The other זכירות deal with general ענינים that affect the conduct of a איד at all time in all places.

מתן תורה

שבת

מרים

חטא העגל

And זכירת עמלק Is specific. It doesn't include seemingly any איד of the הנהגה of a איד and for sure doesn't have a general הוראה.

ב

The purpose of זכירת עמלק is מחיית עמלק

"והיה בהניח ה' אלוקיך לך מכל אויביך מסביב...תמחה את זכר עמלק"

:הרמב"ם

"ציונו לזכור מה שעשה לנו עמלק ולשנוא אותו.....ולהלחם בו

In our Times we cannot fulfill it because of two reasons:

- " בהניח ה' אלוקיך לך מכל אויבך מסביב".
- "כבר עלה סנחריב ובלבל את העולם".

Comes out that remembering עמלק is not connected to מעשה in our days.

So why do we have a special שבת and a special שבת Just for that?

λ

- 1. why are we obligated to remember עמלק even when it is impossible to fulfill מחית?
- 2. why is there a special command to remember מחיית עמלק and מחיית עמלק is not enough?
- -From this we learn that the זכירה itself has a goal and a purpose.
- -The רמב"ם Counts it as 2 מצוות.

-מחייה And obligation for Everybody

זכירה an obligation on every individual

Т

זכירה = מחיית עמלק שבנפש

מהות עמלק – "יודע את רבונו ומתכוון למרוד בו"

The זכירה itself causes מחיית עמלק בלב האדם

ד. והביאור בזה:

ועפ"ז יובן הטעם שנקבעה קריאה מיוחדת בתורה דוקא על זכירה זו -כיון שהתורה היא המושלת על מציאות העולם (ע"ד דברי חז"ל א הידועים על וביטול עמלק שבנפשוני – נעקרת הפסוקלי "לא־ל גומר עלי"), ולכן, ע"י ונמחקת כל נטי׳ ד"(יודע כו׳) ומתכוין קישור זכירת עמלק לקריאת התורה, נעשה הדבר לזכרון הפועל את מחיית עמלק שבנפש46.

עלול להמצא "עמלק"14, המבקש לפעול עליו שימרוד ח"ו ברבונו, וכאשר הוא מקיים "זכור את אשר עשה לך עמלק" כדבעיני, נפעלת מחיית למרוד בו".

וזהו תוכן מצות זכירת עמלקינ: אין וה רק זכרון על מנת לעורר את האדם מרים – המביאה לזהירות מלשון הרע) אלא זכירת עמלק גופא פועלת את מחיית עמלק שבלב, באדם גופא⁰י.

ענינו של עמלק הוא – "יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו"*. ולכן, בטרם יוכל אדם לקיים את מחיית לאחרי זה לעשי' (מלחמת ומחיית עמלק עמלק בעמלק כפשוטו, עליו להבטיח בפשוטו), או זכרון המביא לזהירות תחילה, שבו עצמו (בקרבו) לא יהי׳ מענין בלתי רצוי (ע"ד זכירת מעשה "עמלק" – "יודע את רבונו ומתכוין למרוד בו" (ואפילו בדקות, כדלקמן

ה

הזכירה היא מצוות עשה דאורייתא

Difference between דרבנן and The advantage of each one over the other.

'מצוות דאורייתא משפיעות על <u>ובתוך העולם</u>-על החפצא / לא ניכר שמקיימים רק בגלל ציווי ה

מצוות דרבנן משפיעות רק על הגברא / ערבים דברי סופרים - מבטא עריבות ותשוקה להיות עבד ה'

Reading it from the תורה gives The strength to actualize מחיית עמלק.

Since this מצוה מידית is a מצוה תמידית, each individual has to do it always.

We have to be careful from עמלק בדקות.

Explanation to this:

"כי יד על כס י-ה מלחמה לה׳ בעמלק"

עמלק as long as there is עמלק ... as long as there is עמלק ו-ה

- 1. Why is it against the completion of the name and not against the whole name?
- 2. Why is it not against י-ה which is greater than ו-ה?
- 3. When י- stays whole, we have a full name of ה'.

ארבע האותיות של שם הוי׳ בנפש האדם- אדמה לעליון:

י-ה= חכמה ובינה (שכל)

ו=מידות שבלב

ה= דיבור ומעשה המצוות.

עיקר מלחמת עמלק היא על המעשה בפועל ממש.

שהענין של יודע את רבונו לא יביא לקבלת עול.

7

מלחמת עמלק היתה "בדרך בצאתכם ממצרים" לפני מתן תורה.

עמלק מתנגד לחידוש של

מתן תורה ש״תורה לא בשמים היא״

(טענת המלאכים- "תנה הודך על השמים")

חשיבות זכירת עמלק- מעין הקדמה ותנאי למתן תורה בכלל.

Before we receive the Torah, we need to nullify the עמלק that doesn't allow our מוחין to enter our מידות ומעשה.

שיתקיים הענין ד"מינוי מלך" – מלכא משיחא, אשר יברר מיהו עמלק, ו(אח"כ") "ילחם מלחמת ה"": י כולל ("מלחמה לה' בעמלק": מלחמת עמלק – וינצח", ואחרי זה" יבנה את בית המקדש השלישי:, במהרה בימינו ממש.

וע״י קיום מצות זכירת עמלק בזמן הגלות, המבטלת את עמלק שבנפש האדם, מזרזים וממהרים את העת שבה נוכל לקיים מצות מחיית עמלק כפשוטו, בעולם כולו ובגשמיות,